

CACOPHONY

de Molly Taylor

Traducció d'Oriol Puig Grau i Anna Serrano Gatell

Direcció: Anna Serrano Gatell

Sala Beckett. Del 24 de gener al 25 de febrer de 2024

Una producció de la Sala Beckett

Dossier de premsa

Text de l'autora – versió original

Cacophony first began in 2018 as a creative provocation by the original director, Michael Bryher, who wanted to explore the power and cruelty of social media. He gave me a book; *So You've Been Publicly Shamed* by Jon Ronson. It was a stirring read, featuring multiple accounts of online transgressions that led to significant bullying and abuse. How was it possible for a virtual mob to be just as punishing, and just as violent, as a mob in the real world? Why is there such appetite for bringing people down online? Michael and I worked with a company of young actors, we built the story collectively. Our protagonist, Abi, was shaped by numerous contemporary influences; 2017 had seen the #MeToo movement sweep across the US, and in the wake of that, feminist activists were given more credence, more status, more opportunity to be heard than ever before. But the online world is a savage place, and quickly *Cacophony* evolved into an exploration of feminist celebrity, authenticity, and digital harassment. I loved the writing process, it felt relevant, credible, and collaborative. I'm thrilled that Anna Serrano Gatell and the team at Sala Beckett have extended that collaboration, translating and reviving the play in Catalan, and asking brand new questions of the text. It feels particularly poignant in the aftermath of the *Se Acabó* movement of last year, that Abi's journey (and the defensive backlash against 'fake feminism') is updated for a Barcelona audience. More than ever, ideologies are clashing in online battlegrounds. *Cacophony* delves into how vulnerable we are to the power and pressure of social media, how easily our online personas can be built up, and just as easily broken down.

Molly Taylor

Autora

Text de l'autora – traducció

Cacophony va començar l'any 2018 com una provocació creativa a càrrec del director Michael Bryher, el qual volia explorar el poder i la crueltat de les xarxes socials. Em va donar un llibre, *So You've Been Publicly Shamed* de Jon Ronson. Va ser una lectura colpidora, que presentava múltiples històries de transgressions en línia que desembocaven en un notori assetjament i maltractament. Com era possible que una turba virtual fos tan dura, i tan violenta, com una turba en el món real? Per què hi ha tantes ganes de destrossar les persones *online*? En Michael i jo vam treballar amb una companyia de joves actors, vam construir el relat de forma col·lectiva. La nostra protagonista, Abi, va ser modelada per nombroses influències contemporànies; l'any 2017 el moviment #MeToo es va estendre arreu dels EUA i, arran d'això, les activistes feministes van guanyar credibilitat, estatus i oportunitats de ser escoltades com mai abans en el passat. Però el món *online* és un lloc despietat, i *Cacophony* va evolucionar fins convertir-se en una exploració de la celebritat feminista, l'autenticitat i l'assetjament digital. M'ho vaig passar molt bé amb el procés d'escriptura; el vaig trobar pertinent, creïble i col·laboratiu. M'emociona que Anna Serrano Gatell i l'equip de la Sala Beckett hagin ampliat aquesta col·laboració, traduint i tornant a muntar l'obra en català, tot fent noves preguntes sobre el text. I trobo que és especialment commovedor, després que l'any passat sorgís el moviment Se Acabó, que el periple d'Abi (i la reacció violenta contra el "fals feminisme") s'actualitzi per al públic de Barcelona. Més que mai, les ideologies s'enfronten en camps de batalla *online*. *Cacophony* aprofundeix en com de vulnerables som al poder i a la pressió de les xarxes socials, com n'és de fals crear les nostres imatges públiques online, i com també destruir-les.

Molly Taylor
Autora

Text de la directora

Vaig llegir *Cacophony* per primera vegada fa uns cinc anys i em va impactar que parlés amb tanta claredat i tanta força de temes com el moviment feminista, les denúncies per agressions o els linxaments públics a les xarxes, en un moment en què jo personalment encara no estava suficientment polititzada per considerar tractar aquests temes en una obra de teatre. Que parlés, també, d'un atemptat terrorista molt similar al que vam viure a Barcelona em va colpir. Al llarg de la peça, em va fascinar com la Molly Taylor disseccionava l'ús que fem de les xarxes socials i els mitjans de comunicació: espais d'expressió que sovint es converteixen en abocadors d'atacs anònims; en terrenys digitals – però molt reals – on la violència i l'odi circulen sense cap tipus de control. Un text molt viu i molt desacomplexat que posa damunt la taula qüestions que ens envolten des de fa temps. Avui, *Cacophony* és d'una contemporaneïtat tan aclaparadora que espanta.

Cacophony és una obra coral exigent: converteix els seus intèrprets en una “cacofonia” asfixiant de veus anònimes i els fa encarnar més de vint-i-cinc personatges, anant a fons amb el joc teatral. He tingut la gran sort d'haver dirigit aquest projecte acompanyada d'un repartiment molt potent i d'un equip artístic meravellós que – amb la música, les llums, l'espai i el vestuari – ha dissenyat l'escenari perfecte per explicar aquesta història.

Se sol dir que la realitat supera la ficció, però aquesta ficció és la crònica de la nostra realitat.

Anna Serrano Gatell
Directora

Sinopsi

Després d'una manifestació contra la sentència d'un cas de violació, l'Abi publica un article d'opinió al seu blog que la converteix en una figura pública i la col·loca en el punt de mira. *Cacophony* narra la història que segueix a aquests fets teixint un tapís que entrellaça la popularitat i la humiliació, explorant el poder que tenen les xarxes socials d'enlairar i cancel·lar algú en qüestió de segons.

L'obra està inspirada per les idees del llibre de Jon Ronson, *So You've Been Publicly Shamed*.

Fitxa artística

Autoria: **Molly Taylor**

Traducció: **Oriol Puig Grau i Anna Serrano Gatell**

Direcció: **Anna Serrano Gatell**

Repartiment: **Gemma Martínez, Mariona Pagès, Sandra Pujol Torquet, Chelís Quinzà, Clara de Ramon, Albert Salazar i Clara Sans**

Escenografia: **Judit Colomer Mascaró**

Il·luminació: **Marc Salicrú**

Vestuari: **Chloe Campbell**

Música i espai sonor: **Arnau Vallvé**

Moviment: **Ester Guntín**

Assessorament de veu: **Queralt Casasayas**

Fotografia i vídeo promocional: **Kiku Piñol**

Ajudant d'escenografia: **Alba Gener**

Ajudant de direcció: **Rita Molina Vallicrosa**

Una producció de la Sala Beckett

Amb la col·laboració del British Council

L'autora: Molly Taylor

Molly Taylor és una dramaturga i creadora de teatre de Liverpool, Regne Unit. Les seves obres inclouen: *Old Times* (NT Connections), *The Wave* (Almeida), *What Was Left* (Southwark Playhouse), *Cacophony* (Almeida / The Yard) i *Love Letters to the Public Transport System* (National Theatre of Scotland).

La seva obra *Extinguished Things* va exhaurir entrades a l'Edinburgh Fringe 2018 i va guanyar un Critics Circle Award a l'Adelaide Fringe 2019.

Taylor ha treballat molt en el sector participatiu, fent actuacions originals inspirades en el quotidià. Alguns dels projectes son: *The TFL Keyworker Play* (Almeida), *Sinder* (Dundee Rep), *See Me Now* (Young Vic), *Philoxenia* (Bush Theatre) i *Me for the World* (Young Vic Taking Part).

També ha treballat com a dramaturga i mentora d'escriptura al National Theatre i The Lyric.

El traductor: Oriol Puig Grau

Autor i director nascut a Barcelona (1992). Premi revelació 2020 als Premis de la Crítica de les Arts Escèniques per la dramaturgia i la direcció de l'espectacle *Karaoke Elusia*, estrenat a la Sala Beckett i al Centro Dramático Nacional en el context del projecte internacional de creació escènica Extended Universe. Coguionista i director del llargmetratge *El sitio de Otto*, estrenat al BCN Film Fest i seleccionat a festivals com l'Atlántida Film Fest, el Reteena, Cinespaña o el London Spanish Film Festival. Adaptador (*Napalm al cor*, Sala Beckett) i traductor (*Cacophony*, Sala Beckett). Membre de la 3a edició d'Els Malnascuts, autor d'una de les ficcions sonores del projecte Dramawalker i un dels artistes de la 14a edició de Creadors ENRESIDÈNCIA. Premi de Teatre Calderón de la Barca 2023 per *Massa brillant*.

La traductora i directora: Anna Serrano Gatell

Directora i creadora. Graduada en Comunicació Audiovisual a la UPF. S'ha format en direcció i dramàtúrgia a Eòlia i a la Sala Beckett. Fundadora i Coordinadora artística d'ELS MALNASCUTS, el laboratori de creació jove de la Sala Beckett, on ha codirigit *Like si lloras* (Sala Beckett 2016/Volksbühne 2017/La Pedrera 2018). És cofundadora del col·lectiu VVAA, on codirigeix *Wohnwagen* (La Seca 2017/ Teatro Español dins del Festival ZIP Nuevas tendencias), nominada a millor espectacle de Noves Dramatúrgies als Premis Butaca 2017 i guanyadora del Premi de Teatre BBVA 2017. Codirigeix *Pool (no water)* produïda per Íntims Produccions (Fira Tàrrrega 2017/Sala Beckett 2018). Ha estat cocreadora de l'espectacle *This is real love* (Sala Beckett i Teatre Lliure 2019), guanyadora del Premi de la Crítica 2019 en Noves Dramatúrgies. És codirectora i dramaturga la peça *ARCAS2020* amb el col·lectiu VVAA al Teatre Lliure i Teatros del Canal (2022). Fora del col·lectiu ha dirigit l'obra *Fuck you modern family* (Sala Beckett 2019) i ha codirigit *Allò que hi ha després del diumenge* de la companyia AMAGA (Sala Beckett 2022), i recentment *No farem pirouettes*, una autoficció col·lectiva amb les dones de la seva família (Antic Teatre 2023). De les lectures que ha dirigit destaquen: el semi-muntatge de *Ventura* de Cristina Clemente al Teatro Nacional São João de Oporto (2022); i el cicle de Benet i Jornet al Teatre Nacional de Catalunya (2020). Forma part del projecte *En Residència* al Teatre Lliure (2019) i *Escena pilot* al Teatre Lliure, projectes pedagògics amb alumnes d'instituts, amb direcció i dramàtúrgia pròpia. Com a ajudant de direcció teatral i de dansa ha treballat amb David Selvas, Andrés Lima, Jordi Oriol, Pere Faura, Pau Carrió, Nao Albet i Marcel Borràs o Alberto Sanjuan. Actualment és la Coordinadora artística i programació a la Sala Beckett, i prepara la direcció de *Baby no more* al Teatre Nacional de Catalunya.

Els intèrprets

Gemma Martínez

Va començar els estudis artístics formant-se en teatre musical a l'escola Memory. En interpretació s'ha format amb Txiqui Berraondo, Manuel Lillo, Javier Daulte, Andrés Lima, entre altres i en dansa-teatre amb Mercè Boronat.

En teatre, darrerament ha participat en espectacles com *Tots eren fills meus*, d'Arthur Miller sota la direcció de David Selvas, o *Les croquetes oblidades*, de Clàudia Cedó, dirigida per Israel Solà. Ha treballat en obres com *L'Huracà* de Carme Montoriol, sota la direcció de Mònica Bofill; *Només una vegada*, de Marta Buchaca (Barcelona Districte Cultural), *Dolors* (Teatre Lliure), dirigida per Cristina Clemente i Sergi Belbel, *Ovelles* de Carmen Marfà i Yago Alonso (Sala Flyhard) o *Les Roses de la Vida* de Sergi Belbel (Sala BARTS). També ha participat a muntatges com *Fedra* de Jean Racine (Teatre Romea), *La Bête* de David Hirson i *Una vella coneguda olor* de Josep M. Benet i Jornet (TNC), sota la direcció de Sergi Belbel, o *Desdèmona* dirigida per Martí Torras (Sala Muntaner). Ha protagonitzat *Exacte, el món com no és*, un monòleg de Lara Sendim (La Seca, El Maldà), i també ha treballat en els musicals *Pegados, un musical diferent*, de Ferran González i Àlicia Serrat i *Merda d'Artista*, dirigit per Àlicia Serrat (Teatros del Canal, Madrid i Festival GREC 2014).

En cinema, va participar en el llargmetratge *La Monja* de Luís de la Madrid (Filmax, 2004). I en televisió va treballar a *El Cor de la Ciutat* (TV3) durant les quatre últimes temporades i, a la sèrie *Matar al padre* (Movistar+). Darrerament ha format part del repartiment de la sèrie *Smiley* de Netflix i de la sèrie diària *Com si fos ahir* (TV3).

Mariona Pagès

Mariona Pagès neix a Barcelona l'any 2003. Inicia la seva trajectòria al món de la interpretació als 10 anys, quan s'adona que el que realment li apassiona és actuar. Inicia la seva formació com a actriu amb Laura Yuste i posteriorment entra a l'escola Laura Jou Estudi per a l'Actor, on continua la seva formació actualment.

Des de ben petita li encanta la dansa i s'ha format en contemporani i hip-hop des dels 10 anys fins ara. El seu primer projecte rellevant va ser a la pel·lícula *La vida sense la Sara Amat*, dirigida per Laura Jou, on va interpretar un paper secundari.

El seu primer paper protagonista arriba el 2019 amb la sèrie de Netflix *Días de Navidad*, dirigida per Pau Freixas. El 2020 la vam poder veure a la pel·lícula *Pa de llimona amb llavors de rosella*, dirigida per Benito Zambrano.

El 2021 va rodar les sèries *Cucut* i *Com si fos ahir*, totes dues per a TV3. El 2023 va participar a *El Chinabum*, una obra de teatre dirigida per Berta Prieto i Lola Rosales.

Sandra Pujol Torguet

Actriu i creadora nascuda a Lleida. Cofundadora de la companyia de teatre Íntims Produccions amb la qual ha realitzat cinc espectacles: *El Lloc* escrita i dirigida per Jorge-Yamam Serrano (Fira Tàrrrega 2013), *Wasted* de Kae Tempest dirigida per Iván Morales (Fira Tàrrrega 2015), *Pool (no water)* (Fira Tàrrrega 2017) de Mark Ravenhill dirigida pel Col·lectiu VVAA, *Éter brota* de Marc Cartanyà i Íntims Produccions (Fira Tàrrrega 2021) i *Dels Intestins Una Soga i Del Cul un Sac de Gemecs* de Marc Cartanyà, David Climent i Íntims Produccions (Sala Beckett 2022). La temporada 23/24 la companyia és Companyia Resident del Teatre Lliure on estrenarà el seu sisè espectacle, *L'anorak* (Espai Lliure 2024).

Recentment ha format part de projectes teatrals com *Els Encantats* de David Plana dirigida per Lucia del Greco (Sala Beckett 2023), *Fam* de Maria Velasco i *Les Impuxibles* (Grec 2021), *ARCAS2020* del Col·lectiu VVAA (Teatre Lliure 2021) i *Todas las Flores* de Barbara Mestanza (Sala Beckett 2020).

Actualment es troba assajant *Baby no more* del Col·lectiu VVAA que s'estrena el proper mes de maig al TNC.

Chelís Quinzá

Chelís Quinzá és un actor gallec que als 18 anys va començar els estudis d'interpretació a l'ESAD de Valladolid. Des de petit ha estat en contacte amb el món de la dansa i la interpretació.

El 2021 comença el seu camí professional amb l'estrena de *Comedia sin título*, una obra dirigida per Marta Pazos en el Centro Dramático Nacional. Seguidament, a la televisió encarna el personatge de Lucas a la sèrie *Zorras d'Atresplayer*, així com el personatge de Sebas a la tercera temporada de *Valeria* a Netflix. També apareix a la pel·lícula *Me he hecho viral*. Properament el podrem veure a la sèrie *Vestidas de azul*. Ha treballat com a ballari a la sèrie *Las noches de Tefía* d'Atresplayer. També ha participat al rodatge de la tercera temporada de la sèrie *Rapa* de Movistar. El seu últim projecte teatral ha estat *La cabeza del dragón* dirigit per Lucia Miranda al Teatro María Guerrero (Centro Dramático Nacional). En l'àmbit audiovisual el seu últim projecte ha estat el personatge d'Iker a la sèrie *Kosta, The Paradise*, una coproducció finlandesa i espanyola que s'estrenarà a mitjans del 2024.

Clara de Ramon

Graduada en Art dramàtic per l'Institut del Teatre, completa la seva formació en diverses disciplines amb Pablo Messiez, Miquel Barcelona, Daniel Anglès, Els Joglars o Kari Margolis.

En teatre, l'hem vist a *Love Love Love* (2023) i *Jerusalem* (2019) dir. Julio Manrique; *Tots eren fills meus* (2023) dir. David Selvas; *Coralina* (2023), *La bona persona de Sezuan* (2019), *Èdip* (2018) i *Boscós* (2017) amb la cia. La Perla 29 dir. Oriol Broggi; *Hamlet* (2017) dir. Pau Carrió; *Dansa d'Agost* (2016) dir. Ferran Utzet; *Caïm i Abel* (2016) dir. Marc Artigau; *La tortuga de Califòrnia* (2015) dir. Lurdes Barba; *No feu bromes amb l'amor* (2015) dir. Natalia Menéndez o *Agost* (2010-12) sota la direcció de Sergi Belbel, entre d'altres.

En televisió ha treballat a *Amar es para siempre* (2021); *Merlí Sapere Aude* (2020); *Los espabilados* (2019); *Vida perfecta* (2019); *La sonata del silencio* (2016); *Kubala, Moreno i Manchón* (2011-14); i en cinema, a *Blog* (2009) dir. Elena Trapé, i *Un lugar común* (2023) dir. Celia Giraldo.

Albert Salazar

Actor català de teatre, cinema i televisió. Es forma a l'estudi per l'actor Laura Jou i completa la seva formació amb professors com Claudio Tolcachir.

Es va donar a conèixer amb la sèrie de TV3 *La Riera*, on va treballar durant 4 anys. Protagonista de diferents sèries de televisió com *El internado las cumbres* (Prime Video), *Bojos per Molière* (TV3) o *Todas las veces que nos enamoramos* (Netflix).

L'any 2018 interpreta el monòleg *Aka* de Dani. J Meyer dirigit per Montse Rodriguez. Per aquesta interpretació va guanyar el premi Butaca a millor actor i el Premio Max, convertint-se en l'actor més jove en guanyar aquest premi.

Ha actuat en diferents obres de teatre com *Paradise* o *Pols de diamant*.

Clara Sans

Clara Sans, nascuda a Barcelona, comença la seva formació com actriu després de doblar publicitat a l'edat de 6 anys. S'ha format a escoles com Eòlia i Set d'Acció fins a completar la formació a l'estudi Nancy Tuñón i Jordi Oliver on es va graduar l'any 2019. Ha realitzat diversos cursos i seminaris d'interpretació amb professionals com Àlex Rigola, Oriol Vila, Lucas Condró o Lali Aiguadé. Compta també amb formació en dansa clàssica, contemporània i flamenc.

La seva primera feina professional és a la sèrie *Cardo* creada per Ana Rujas i Claudia Costafreda interpretant el personatge de la Bego. A televisió ha format part de *Vestidas de Azul* - la segona part de *Veneno*- i *Mía es la venganza*- sèrie diària de Telecinco. Al cinema ha participat a *El Fantástico caso del Golem* dels Burnin Percebes, *A través del Mar*, el curtmetratge nominat al Gaudí *La Herida Luminosa* de Christian Avilés, *Rubio Cobrizo* de Pablo Quijano presentats a la Berlinale i al Festival de Màlaga respectivament. Ha treballat també amb Elena Martín i Irene Moray al videoclip de *Perra* de Rigoberta Bandini.

Pel que fa la seva relació amb el teatre, va participar en el muntatge *La cabeza del Dragón* dirigit per Lucia Miranda al Teatre Maria Guerrero del CDN a Madrid. Va presentar amb l'autora i actriu *Matar a la Madre, Acto Eucarístico de Sanación* al Festival Gigantes de la Sociedad Cervantina. A Barcelona va formar part del muntatge *Morfenautas* al Teatreneu, diversos microteatres, va presentar una creació pròpia a la Sala Hiroshima amb la co-creadora de la peça Mireia Montané i va formar part de la performance de Colin Self pel Mira Festival al Teatre Lliure de Gràcia.

Informació pràctica

Cacophony

de Molly Taylor

Traducció d'Oriol Puig Grau i Anna Serrano Gatell

Direcció: Anna Serrano Gatell

Amb: Gemma Martínez, Mariona Pagès, Sandra Pujol Torquet, Chelís Quinzá, Clara de Ramon, Albert Salazar i Clara Sans

Del 24/01 al 25/02/2024
De dimecres a dissabte, 19:30 h
Diumenge, 18 h

Sala de baix

Una producció de la Sala Beckett

Amb el suport de:

Amb el patrocini de:

Laura Farrés
Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia
C/ Pere IV, 228-232
Tel.: 93 284 53 12
www.salabeckett.cat

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia